

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Jaworznie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich,

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Anna Jamróz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. P.**

przeciwko **S. P.**

o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny

postanawia:

udzielić zabezpieczenia na czas trwania niniejszego postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego **S. P.** do świadczenia na rzecz powódki **G. P.** kwot po **1500 zł** (tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 20 marca 2017 roku, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

UZASADNIENIE

W pozwie opatrzonym datą 20 marca 2017 roku G. P., reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty po 2000 zł miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Jednocześnie w pozwie został zawarty wniosek o zabezpieczenie dochodzonego roszczenia na czas trwania postępowania poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1500 zł miesięcznie.

Uzasadniając powyższe powódka wskazała, że strony pozostają w związku małżeńskim od 29 marca 2008 roku, z małżeństwa nie posiadają wspólnych małoletnich dzieci. Podniosła, że po okresie około roku od dnia zawarcia małżeństwa pozwany zaczął coraz więcej czasu spędzać poza wspólnym miejscem zamieszkania. Pozwany przebywał wówczas w nieruchomości darowanej swojej córce, w której przysługiwało mu prawo nieodpłatnego dożywotniego zamieszkania, podnosząc iż obawia się, że córka z powyższej nieruchomości go wymelduje. Początkowo jednak pozwany przyjeżdżał do powódki, spożywał u niej posiłki, zostawiał pranie, przekazywał jej również środki na życie w dowolnie ustalanych przez siebie kwotach w zakresie 500 – 1000 zł. Wówczas powódka poza środkami uzyskiwanymi od pozwanego utrzymywała się z własnej renty w kwocie 700 zł oraz diety przysługującej jej z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej w kwocie 800 zł. W kwietniu 2016 roku powódka, zgodnie z ustaleniami poczynionymi wraz z pozwanym zamieszkała u jego syna. We wrześniu 2016 roku ze względu na wzajemne nieporozumienia powódka podjęła decyzję o wyprowadzce i wynajęciu mieszkania, do lokalu tego przyjeżdżał także pozwany partycypując w kosztach utrzymania rodziny kwotą 600 – 700 zł. Powódka zaznaczyła, że w styczniu 2017 roku relacje stron uległy znacznemu pogorszeniu, a od lutego 2017 roku pozwany nie przekazuje jej żadnych środków na życie. Dodała, że jest osobą chorą na epilepsję, cierpi także na niewydolność krążenia mózgowego, miażdżycę tętnic szyjnych, zwyrodnienie kręgosłupa, bóle i zawroty głowy oraz zespół depresyjny i zmiany ogniskowe w wątrobie. W jej ocenie pozwany uzyskuje emeryturę w kwocie około 5300 zł oraz deputat węglowy.

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, domagał się oddalenie powództwa. Podniósł, że strony od 2009 roku pozostają w faktycznej separacji. Jednocześnie podał, że powódka w kwietniu 2016 roku zamieszkała u syna pozwanego z własnej inicjatywy, za jego zgodą, po tym jak dokonała sprzedaży własnego lokalu mieszkalnego. Pozwany zaznaczył, że z uwagi na środki pozyskane ze sprzedaży mieszkania powódka nie ma żadnych niezaspokojonych potrzeb. Pozwany przedłożył wykaz swoich stałych wydatków, wskazując w nim między innymi, że udziela pomocy finansowej synowi w kwocie 800 zł, opłaca lekcje hiszpańskiego wnuczki w kwocie 300 zł, ponosi koszty utrzymania domu w kwocie 1200 zł, koszty zakupu żywności w kwocie 1300 zł, nie przedłożył natomiast zaświadczenie o uzyskiwanych dochodach.

Powódka wyszczególniła, że jej aktualne miesięczne wydatki wynoszą około 2500 – 2600 zł w tym koszty wynajmu mieszkania, zakup żywności, odzieży, środków czystości i chemii gospodarczej oraz leków, opłata za telefon, polisa ubezpieczeniowa. Aktualnie jedynym źródłem jej utrzymania jest renta w wypłacana w kwocie 712,81 zł. Kwotę uzyskaną ze sprzedaży mieszkania powódka przekazała synowi. Powódka nie posiada żadnych oszczędności w ostatnich miesiącach korzystała z pomocy finansowej rodziny. Powódka dochody za 2016 rok rozliczała jeszcze wraz z mężem, przy czym jej dochód zgodnie z zeznaniem PIT - 37 wyniósł 9 806,92 zł a pozwanego 48 767,98 zł.

Sąd zważył co następuje:

Zdaniem Sądu wnioski powódki o udzielenie zabezpieczenia zasługuje na uwzględnienie.

Roszczenie powódki znajduje oparcie w przepisie art. 27 k.r.o., zgodnie z którym oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Regulacja przepisu art. 27 krio konkretyzując wynikający z treści art. 23 krio obowiązek małżonków do wzajemnej pomocy i współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli stanowi, iż obowiązki w nim przewidziane powinny obciążać każdego z małżonków odpowiednio do jego sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych. Zgodnie z utrwaloną praktyką orzecniczą można dochodzić roszczeń alimentacyjnych zarówno na zaspokojenie potrzeb zbiorowych rodziny jak i na zaspokojenie usprawiedliwionych indywidualnych potrzeb członków rodziny. Przesłanką roszczenia jest okoliczność, iż uprawniony małżonek nie ma wystarczających źródeł dochodu na zaspokojenie swych potrzeb. Sąd Najwyższy w wytycznych w sprawach o alimenty (uchwała SN z dnia 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSN z 1998r., nr 4, poz.42) wyraził pogląd, iż zakres obowiązków wynikający z treści przepisu art. 27 krio kształtuje zasada, w myśl której **stopa życiowa małżonków, choćby pozostających w faktycznym rozłączeniu, powinna być równa**. Małżeński obowiązek utrzymania rodziny nie ma na celu usunięcia niedostatku, lecz zapewnienie członkowi rodziny zaspokojenia potrzeb na podobnym poziomie. Potrzeby rodziny stanowią, oprócz utrzymania i wychowania dzieci, potrzeby z istoty swej wspólne, jak również indywidualne potrzeby małżonków. Mogą one być zaliczone do kategorii potrzeb rodziny, gdy zaspokojenie ich jest w danych okolicznościach usprawiedliwione interesem rodziny i odpowiada zasadom współżycia społecznego, a przede wszystkim zasadzie jednakowej stopy życiowej wszystkich członków rodziny. Stosownie natomiast do treści art. 730 § 1 i 2 k.p.c., art. 730¹ § 1-3 k.p.c. i art. 735 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez Sąd lub Sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. Co do zasady wnioski o udzielenie zabezpieczenia podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Udzielenia zabezpieczenia może natomiast żądać każda ze stron, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes taki istnieje natomiast wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia Sąd rozpoznający sprawę uwzględnia interesy uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązane nie obciążać ponad potrzebę.

Z kolei z treści art. 753 § 1 k.p.c. wynika, że w sprawach o alimenty (w tym również świadczenia przewidziane w art. 27 k.r.o.) zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązane do zapłaty uprawnionemu jednorazowo

albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych **podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.**

W ocenie Sądu, z uwagi na powyższe, konieczne było, na obecnym etapie postępowania, udzielenie zabezpieczenia poprzez orzeczenie obowiązku uiszczania przez pozwanego na rzecz powódki kwoty 1500 zł miesięcznie.

Strona powodowa wyszczególniła i uprawdopodobniła wydatki, z których wynika, że miesięcznie na zaspokajanie własnych, usprawiedliwionych potrzeb niezbędna jest kwota zdecydowanie przewyższająca jej stałe dochody. Tymczasem, środki finansowe jakie uzyskuje pozwany pozostają w znacznej dysproporcji z dochodami powódki. Sytuacja majątkowa pozwanego jest na tyle dobra, że znaczne sumy przeznacza na finansowanie wydatków osób trzecich (swojego pełnoletniego posiadającego własną rodzinę syna czy wnuczki) zapominając jednocześnie, że w pierwszej kolejności ciąży na nim obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą tworzy wraz z powódką.

Pomimo, że fakt rozdysponowania przez powódkę uzyskanych ze sprzedaży własnego mieszkania środków na rzecz syna należy postrzegać jako wyraz pewnej niefrasobliwości, to nie ma on wpływu, jak mylnie podnosi pozwany, na zakres wynikającego z art. 27 k.r.o. obowiązku pozwanego. Z pewnością nie można oczekiwać, że pieniądze uzyskane ze sprzedaży przedmiotów będących własnością powódki, winna ona przeznaczyć na zaspokajanie swoich podstawowych, bieżących potrzeb.

W ocenie Sądu ustalona w zabezpieczeniu kwota pozwoli pokryć znaczną część wydatków powódki, które są dla niej niezbędne i na które nie posiada środków. Jednocześnie kwota ta, uwzględniając aktualną strukturę wydatków przedłożoną przez pozwanego z pewnością nie będzie stanowiła dla niego nadmiernego obciążenia.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności i poczynionych ustaleń, na podstawie cytowany przepisów, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować postanowienie;
2. odpis postanowienia doręczyć:
 - pełnomocnikowi powódki wraz z klauzulą wykonalności,
 - pełnomocnikowi pozwanego;
3. kal. 1 tydz. lub z wpływem.

SSR Anna Jamróz